

[Duetoft]

end det hidtil er set. Af hensyn til forsvarets anseelse i befolkningen er det vigtigt, at f.eks. voldsdømte personer ikke anbringes i forsvaret og da slet ikke, hvis forsvaret ved indkaldelsen selv er vidende om forholdene. Derfor ønsker spørgeren oplyst, om ministeren tager initiativ til en nedsættelse af § 4-grænsen.

Svar (13/10 89):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg har forståelse for, at det i visse tilfælde kan være belastende for forsvaret, når personer, der er straffet for alvorlige forbrydelser, skal gøre værnepligtstjeneste.

Jeg vil derfor drøfte sagen med forsvarsministeren for at vurdere, om problemerne er så store, at der er behov for at foreslå en ændring af værnepligtslovens § 4 om udelukkelse af værnepligtige fra værnepligtstjeneste.

Spm. nr. S 32

Til *industriministeren* (6/10 89) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Finder ministeren, at det er i overensstemmelse med idégrundlaget for dansk forsikringsvirksomhed, at forsikringspræmiers størrelse gøres afhængige af forsikringstagernes bopæl?«

Begrundelse

Et forsikringsselskab har ifølge dagspressen bebudet, at præmierne for indboforsikring skal fastsættes afhængigt af forsikringstagernes bopæl.

Trods hensyn til omkostningsbestemte ydelser finder jeg grund til at spørge ministeren, om en differentieret præmieberegning afhængig af bopæl kan betegnes som god forsikringskik – ikke mindst da idégrundlaget bag forsikringsvirksomhed er solidaritet.

Svar (16/10 89):

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Skadeforsikringsvirksomhed i Danmark drives af private virksomheder. Prisfastsættelsen på forsikringsydelserne forudsættes som prisen på andre varer og tjenesteydelser reguleret af markedskræfterne og derfor alene lovreguleret af de almindelige regler, der er indeholdt i konkurrencelovgivningen.

Begrebet forsikringsvirksomhed er ikke defineret i dansk lovgivning, men er fastlagt gennem praksis. Forsikringsvirksomhed beskrives sædvanligvis som en forretningsmæssig udlicensing af tab mellem en gruppe af forsikringstager, der er tilfældigt udsat for samme risiko.

I det omfang, der for en gruppe af forsikringstager erfaringsmæssigt eksisterer en systematisk forskel i, i hvilket omfang forsikringstagerne er udsat for en given risiko, vil ens præmie for forsikringstagerne indebære en systematisk indkomstoverførsel fra den gruppe, der er mindst risikoudsat, til den gruppe, der er udsat for den højeste risiko.

En sådan systematisk indkomstoverførsel mellem grupper af forsikringstager kan ikke siges at være en følge af forsikringsvirksomhed som sådan. Endvidere må den på længere sigt antages at forbyde sig selv, når man som i Danmark har valgt at dække befolkningens forsikringsbehov af private forsikringsselskaber, fordi enkelte forsikringsselskaber kan specialisere sig i at dække de mindst risikoudsatte grupper og dermed tilbyde forsikringer til en lavere præmie.

Inden for indboforsikring har det igennem en årrække været praksis, at danske forsikringsselskaber foretager præmiedifferentiering på basis af forsikringstagernes bopæl. Ifølge en undersøgelse fra 1986 foretaget af det daværende Forsikringstilsyn og offentliggjort i Tilsynets beretning for 1985 havde 31 af i alt 38 undersøgte selskaber, der tilsammen havde 99 pct. af præmieindtægten for familieforsikringer, en eller anden form for geografisk præmiedifferentiering. Baggrunden herfor er, at risikoen på disse forsikringer erfaringsmæssigt varierer med forsikringsstedet. I store træk er risikoen størst i hovedstadsområdet, mindre i provinsbyer og mindst i länddistrikterne. Forsikringsselskaberne tilstræber med denne præmiedifferentiering og tvunget af konkurrencen at sikre, at den enkelte forsikringstager ikke kommer til at betale for en risiko, som han/hun ikke er udsat for. Dette kan ikke anses for stridende mod idégrundlaget for forsikringsvirksomhed, endsi g mod de lovregler, der er fastsat for denne virksomhed.

Spm. nr. S 34

Til *udenrigsministeren* (6/10 89) af: